

VESTNIK

SOKOLSKÉ ŽUPE CELJE

LETO VIII. • CELJE 20. JUNIJA 1938 • ŠTEV. 6

Naša pot v Prago

Kot skala, svobodna zemlja, stojiš dvajset trdih let
sredi današnjih časov zmed.

Resnica zmaguje! Duh pravičnosti
vodi k delovni resničnosti.

Sokol! Dvigni se! Kliče te zlet!

(R. Medek: Desetemu zletu.)

Dvajset let svobode, dvajset let dela in znoja pri gradnji srečne, svobodne demokratične bodočnosti češkoslovaškega naroda, dvajset let naporov in žrtev posvečenih obrambi z dragoceno krvjo priborjene samostojnosti!

Najmogočnejša proslava te dvajsetletnice je deseti jubilejni vsesokolski zlet, katerega se udeležimo tudi mi, jugoslovenski Sokoli. Jugoslovenski Sokoli smo bili na vseh dosedanjih vsesokolskih zletih. Ti zleti so bili za nas vedno velike šole v katerih smo se učili od bratov Čehov požrtvovalnosti, discipline, smotrenosti in organizacije. Na vsakem zletu so se tesneje povezale bratske vezi med nami, da je v sokolskem bratstvu najkrepkeje in najpristrčneje izrečena slovanska vzajemnost. Občudovali smo iskreno privrženost češkoslovaškega naroda, zlasti bratov Sokolov, do prave nepotvorjene demokracije, ki v naši dobi nasilja in lažidemokracij stoji kot svetilnik sredi razburkanega nočnega morja, da so uprte vanj oči vseh tistih, ki jim je človečanstvo ideal.

Sedaj gremo zopet na zlet. Nasprotniki Sokolstva in slovanske vzajemnosti so še nedavno poročali, da zleta ne bo. Te vesti so izhajale iz njihovega sovraštva, a iskale so utemeljitve v težkih političnih razmerah, v katerih je v zadnji dobi bratska Češkoslovaška republika. A zlet se že razvija točno po določenem programu. Zopet nov dokaz premočrtnosti in uravnovešenosti naših severnih bratov. Zato pridobiva naša pot, deseti polet južnih Sokolov na bratski sever, še poseben pomen. Prišli bomo v Prago v času, ko je obrambna pripravljenost češkoslovaškega naroda prišla do izraza v vseh oblikah, v stoičnem miru in hladnokrvnosti, v možatem ponosu, ki je odlika čeških borcev in vodnikov vseh dob. Le fanatična vera v zmago pravice more narekovati junaške besede, ki jih je nedavno izgovoril prezident

dr. Edvard Beneš v starem Taboru: »Mi se bodočih dni ne bojimo, ker se sploh ne bojimo!«

V goste gremo k junaškemu, viteškemu narodu, ki je vajen borbe in pripravljen na boj. Na tej obrambni pripravljenosti se bomo jugoslovenski Sokoli vzgledovali in učili.

Še nekaj! Z brati Čehoslovaki nas vežejo krvne vezi. Kri ni voda! K tem krvnim vezem pa so se pridružile trdne vezi bojnega tovarštva, ki so jih spletli naši politični voditelji v skupni borbi proti črnožolti monarhiji in utrdili med svetovno vojno češkoslovaški legijonarji, srbska vojska in jugoslovenski dobrovoljci. Dvajset let je minilo od takrat. Mi gremo v Prago! Tam bomo stisnili roko bratom Čehoslovakom in jim kljub neurejenim časom in prav zato od srca povedali: »Jugoslovensko Sokolstvo ostane v vseh časih in vseh primerih verno geslu »Zvestoba za zvestobo!«

Dr. Milko Hrašovec:

Kakšne nauke črpamo iz udeležbe na vse-sokolskih zletih v zlati slovanski Pragi?

Se dva tedna nas ločita od veličastnih zletnih dni v Pragi. Letošnji vsesokolski in vseslovanski zlet je jubilejni deseti zlet v Pragi. Če pregledamo in primerjamo vse zlete od prvega do letošnjega, moramo s ponosom ugotoviti ogromen napredek, ki ga je Sokolstvo doseglo v tem razdobju.

Od skromnih stotin nastopajočih do letošnje armade, ko nastopa skupaj čez 100.000 pripadnikov sokolske organizacije, gre pot Sokolstva strmo navzgor. Pri prvih nastopih je sodelovalo le moško članstvo; sledile so članice, naraščaj in deca. Letos nastopajo vsi oddelki z množinami, ki navdajajo s ponosom vsako sokolsko srce in budijo tudi pri sovražnikih spoštovanje.

Sokolstvo stopa letos v vseh panogah telesne vzgoje pred ves omikani svet, da pred očmi javnosti pokaže v prostih vajah in orodni telovadbi uspehe svojega dela v telovadnicah in na telovadiščih. Že iz tega razloga je prav, da se tega zleta udeleži veliko število našega članstva.

Vtisi, ki jih udeleženci zleta prinašajo v domovino, so mogočni in nepozabni. Kdor je videl nastop sokolske armade članov ali članic, kdor je gledal kako se vsa ta množica pri prostih vajah preliva v stalno nove slike, sledeč besedi ene osebe, in kdor ve, da je vsa ta disciplina prostovoljna, ta mora biti prepričan o velikanski moralni moči Sokolstva.

Praga, srce bratske republike in Slovanstva, s svojo burno

preteklostjo, z zgodovino bojev naroda za lasten obstoj, razkrije v zletnih dneh svoje globoko in iskreno čustvovanje. Te dni stopi prebivalstvo kot en mož na plan in pokaže svoje slovansko in sokolsko mišljenje in svoje toplo srce.

Višek zleta je svečana povorka članstva po mestnih ulicah. Od zgodnjih jutranjih ur do popoldneva vztrajajo stotisoči na svojih mestih, da vidijo in pozdravijo svojo sokolsko armado.

Največji praški trg, Vaclavské namesti, ki ga krona ogromna palača muzeja s pozlačenimi kupolami in, ki rahlo pada proti Staremumu mestu, nudi o priliki povorke sliko, ki je ni mogoče pozabiti. Ves trg je ogromno mravljišče: okna, izložbe, strehe palač — povsod glava pri glavi, povsod radosten, srčen pozdrav narodni sokolski armadi. Jedva toliko je prostora, da v zmagonosnem pohodu korakajo ovenčani sokolski bataljoni.

Končno se ob ogromnem spomeniku Jana Husa pred zgodovinsko mestno palačo na staromestnem trgu zbere vse Sokolstvo, da se pokloni poglavarju bratske republike, mu priseže zvestobo, posluša njegov pozdrav in se nato razide.

Pred razhodom zapoje vsi navzoči slovansko himno »Hej Slovani«, ki mogočno odmeva na starih zgodovinskih tleh.

Ves dan je promet vse Prage usmerjen na zletišče. Množice, ki se na vse mogoče načine premika proti zletišču, se polasča svečano, mrzlično razpoloženje. Ko so prenapolnjeni vsi prostori in prične javni nastop, mora čutiti vsak, da je med nastopajočimi in gledalci trdna, nerazrušljiva vez. Vzhičenja, pritrjevanja, radostnih solz ponosa ni konca! Nihče noče verjeti, da bo treba oditi, ko je nastopa konec, tako silen je njega vtis. Praga skrbi, da je vsak udeleženec zleta kot doma in odnese z zleta najlepše spomine.

Mesto in okolica nudi ogromno zanimivosti, ki si jih lahko ogledamo.

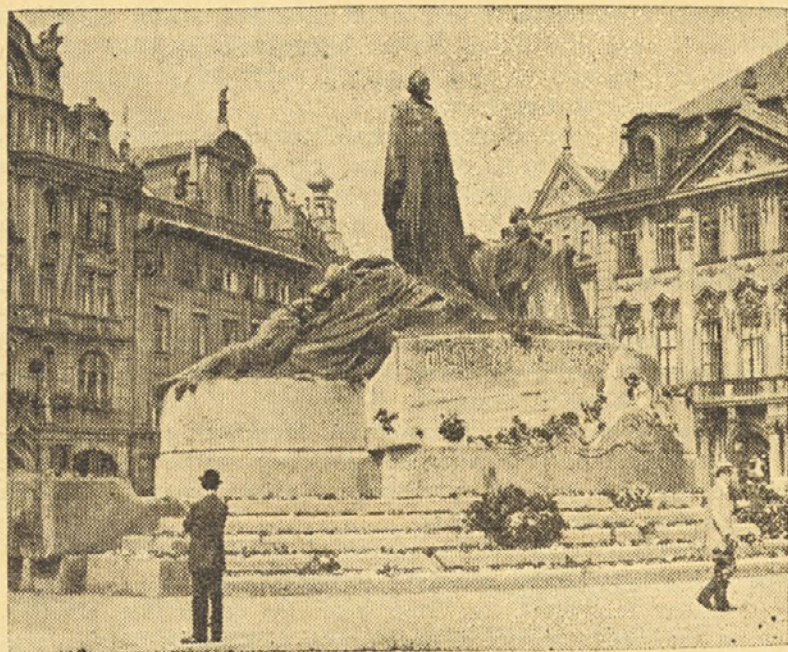
Napore bogato poplača zlet, ki povzroči, da se povrnemo v domovino kot prerajeni, polni močnih vtisov in volje, da svoje delo v Sokolstvu doma poglobimo in s pridom uporabimo koristne nauke zleta.

Zato pohitimo na sokolski zlet v Prago, da se na lastne oči prepričamo, da je Sokolstvo organizacija, na kateri sloni narod in država.

Demokracija temelji na pravdnosti. Ne potrebujemo pravdnosti »in abstracto«, v knjigah, nego v življenju, v gospodarstvu, v politiki, v poklicu, skratka povsod. Kakor ni religija za cerkev, ni pravdnost za pisalno mizo. Demokracija ni le političen, nego tudi moralni sestav, predvsem moralni, ker demokracija ni ničesar drugega nego sredstvo, s katerim se trudimo uravnati sodelovanje poedincev v narodu in državi. — T. G. Masaryk.

Praga: Spomenik Jana Husa

Ljubi resnico, išči resnico, govori
resnico, brani resnico do smrti!
Jan Hus

Zavedaj se, mladina, starega pre-
govora, da resnica vedno zmaga.
Na resnici sloni vse pošteno živ-
ljenje!

Dr. Edvard Beneš

Od prvega do desetega vsesokolskega zleta

Številke so najvažnejša govornica. So popolnoma objektivne, ker niso podvržene čustvom. Srce je dostikrat krivičen sodnik: sodi po ljubezni ali sovraštvu. Razum, zdrav razum sodi vedno po pravici. Spodaj navajamo številke, ki nam govorijo: »Sokolstvo je od svojega postanka naprej neprestano na vzponu, na stalnem strmem vzponu!« To neizpodbitno dokazuje število nastopajočih na vseh dosedanjih vsesokolskih zletih.

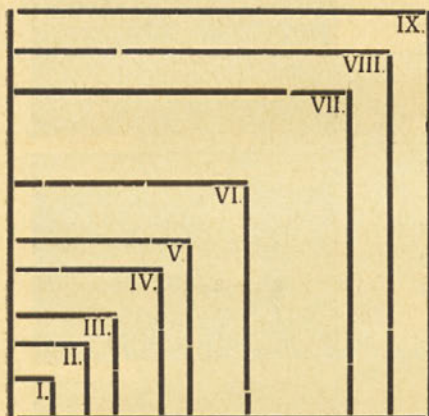
Na I. vsesokolskem zletu leta 1882. je nastopilo 720 telovadcev, na II. leta 1891. že 2473 in na III. leta 1895. 5018 telovadcev. Ob prestopu v naše stoletje se je število nastopajočih na IV. zletu 1901. bližalo že desetim tisočem; nastopilo je 9592 Sokolov in Soko-

lic. Ob V. zletu leta 1907. so beležili 12.760, v letu 1912. na VI., zadnjem zletu pred vojno pa že 22.818 nastopajočih.

Prvi zlet na tleh svobodne Prage, t. j. VII. zlet leta 1920. je imel 52.601 telovadečih; šest let kasneje je na VIII. zletu nastopilo 69.205 telovadcev. Ob stoletnici Tyrševega rojstva je na IX. zletu leta 1932. nastopila armada 86.778 sokolskih pripadnikov.

Pravkar živimo v dneh, ko se v Pragi razvija vsesokolski zlet z vsemi prireditvami točno po določenem načrtu. Za ta zlet je bilo prijavljenih skupaj 180.000 nastopajočih. Nočemo v tem članku pisati o tem, kar še bo. Hočemo biti objektivni. Vendar pa izražamo trdno vero, da bomo v dveh tednih lahko pririslali spodnjim kvadratom, ki grafično ponazorujejo porast nastopajočih na dosedanjih devetih vsesokolskih zletih, še deseti kvadrat, ki bo mnogo večji od devetega.

V bodoče bodo betonske tribune na Strahovu onemogočile naraščanje nastopajočih, toda sokolskega duha ne bodo uklepnile. On gre naprej in vedno višje!

(Dr. Miroslav Klinger,
načelnik ČOS. v zletni
soli 8. januarja 1938.)

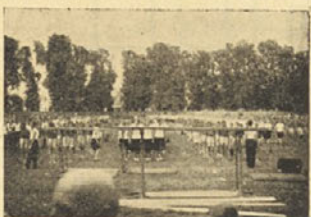
Imeli smo in imamo pravico do svoje države, toda to pravico moramo braniti sami in z lastnimi silami si moramo znova pridobiti samostojnost in jo ohraniti. — T. G. Masaryk (Svetovna revolucija).

V Tyrševem duhu smo pripravljeni izvrševati to nalogo: podirati hočemo pregraje socialne neenakosti, zasipavati prepade neljubezni in zavisti, odstranjevati tlačenje slabih, se boriti za očiščenje vsega našega življenja ter prebujati javno vest, se truditi za dviganje vseh glav in ogrevanje vseh src. Za korist svojega naroda, za njegovo srečo se spuščamo v boj za boljše jutrišnje dneve. Boj započnimo z orožjem duha in z zavestjo, da ne zmagamo takoj, toda da zmagujemo! — K. Weigner (Naša naloga, smer in cilj po 75 letih).

Naš drugi obrambni zbor in župni zlet

V nedeljo 12. junija je bil dan naše preizkušnje in obračuna našega dosedanjega dela. Preizkušnjo smo prestali dokaj častno. V povorki je korakalo 3336 naših pripadnikov, pravih iskrenih pripadnikov. To je veliko! Ob cestah smo videli še mnogo, mnogo naših bratov in sester, ki so bili prav tako navdušeni, kot udeleženci obrambnega zbora in povorke, ne pa tako disciplinirani. Drugeč si jih želimo postrojene v vodih.

Pri popoldanskem nastopu, kateremu je prisostvovala velika množica občinstva, so nastopili vsi oddelki. Skupno število vseh telovadečih je bilo 2233. Stevilka je visoka, a moramo jo v bodoče zvišati. Uspeh letošnjega obrambnega zbora in župnega zleta nas kliče k novemu delu. Mi moramo še višje in višje. Zato pa: vsak na svojem mestu stoj!

Karol Verk :

Trideset let Sevnškega Sokola

(Nekaj kronike)

1906.

Leta in leta je gradilo nemštvo na sevniških tleh novi steber za svoj most k slovanskemu Jadranu.

Nemška društva in šulverajnska šola spreminjajo slovensko Sevnico počasi, a vztrajno v nemški Lichtenwald. Pojavi se prvi odpor. Sedemindvajsetega junija razpravljajo bratje v Brežicah o želji sevniških rodoljubov, da si ustanovijo sokolski odsek v Sevnici. Seme je padlo. Brežiški Sokoli priredijo svoj prvi nastop v Sevnici. Dva Sevničana, bodoča vaditelja odseka, se vozita k telovadbi v Brežice, a eden izmed njiju si še isto leto pripori diplomu na I. hrvatskem vsesokolskem zletu v Zagrebu. Bil je to prvi sevniški sokolski tekmovalec.

Javna telovadba »Breškega Sokola« v Sevnici 15. VII. 1906

1908.

Predpriprave so dozorele. Brežiški Sokol ustanovi svoj odsek v Sevnici. Prvi telovadci se s svojo bradljo selijo z dvorišča na dvorišče, pod strehe šup in kolarnic in se končno ustalijo v neki gostilniški dvorani. Preživljajo začetno usodo vseh siromašnih društev brez strehe; borijo se, vztrajajo in delajo. Mala četa raste po številu in po borbenosti, doživlja prve spopade z Nemci in nemčurji in prvič nastopi kot sevniška sokolska družina na vročih domačih tleh.

1912.

Mladika se je v vihri razrasla v močno drevo. Sevniški sokolski odsek postaja samostojno društvo. Samozavestno in borbeno stopa iz obrambe v napad. Nemški steber se maje. Nemške manifestacije in nemške povorke so v Sevnici nevarne samo še Nemcem in odpadnikom. Sevniški Sokoli se v zletu polastijo nemškega gasilnega društva, priredijo svoj prvi okrožni zlet in navdušeno sprejemajo brate od Srbskega Sokola iz Zagreba.

Z Balkana zažari vojni plamen kot prvi svit svobode. Sevniški Sokol nabira darove za srbski Rdeči križ. Dvajsetorica sevniške sokolske in narodne omladine vloži prošnjo na ministrstvo vojske v Beogradu za sprejem med dobrovoljce. Odgovora ni bilo in le enemu med njimi je bilo usojeno, da je dve leti kasneje, v veliki osvobodilni vojni, zastopal kot dobrovoljec sevniškega Sokola v srbski armadi.

1918.

Po štirih letih prisiljenega mirovanja se sevniški Sokol v žarkih svobodnega sonca ponosno dviga nad ruševinami nemškega stebra. Nad sto telovadečih jekleni v društvu svoje pesti in kuje svoj značaj. Tudi svobodna domovina potrebuje še vedno borcev.

1921.

Na okrožnem zletu nastopa v Sevnici prvič naša zmagovita narodna vojska, navdušeno pozdravljena kot čuvarica komaj priborjene svobode in kot znanilka srečne jugoslovanske bodočnosti.

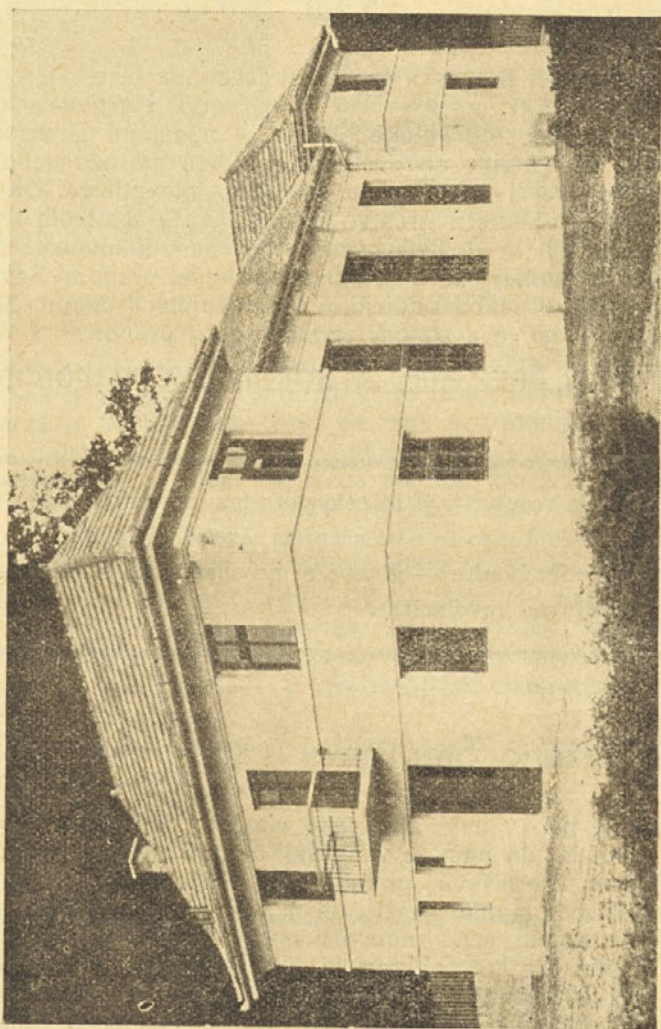
1930.

Nevzdržno raste in se širi sevniška sokolska družina. Telovadnica v gostilni postaja pretesna in društvo otvarja z velikim okrožnim zletom svoj Sokolski dom, ki mu zagotavlja nemoteno napredovanje in razmah.

1936.

Na pragu Petrove Sokolske petletke. Sokolska deca sprejema iz rok svojih starejših bratov in sester svoje prapore. Sevniške tekmovalne vrste se korak za korakom približujejo v plemeniti borbi prvim vrstam v župi. Sevniška deca pripne na svoje prapore prve lavorike, prvenstvo na okrožnih tekmah.

Sokolski dom v Sevnici

1937.

Določen načrt Petrove sokolske petletke se z vso doslednostjo izvršuje. Članstvo poklanja naraščaju prapor in ta ga takoj okraši z vencem zmage. Ženski naraščaj si pribori župno prvenstvo v nižjem oddelku. Tudi ostale vrste ne zaostajajo in se uvrščajo med zmagovalce in med prve. Brez prestanka in brez miru se dela v telovadnici in vseh ostalih odsekih.

1938.

Trideset let! Sokolski dom postaja znova tesen. Treba ga je izdatno razširiti in povečati. Tudi načrt Petrove sokolske petletke nam nalaga to nalogo. Prične se z delom. Dvestoinštiri telovadečih od petega do šestdesetega leta starosti napolnjuje dan za dnem, večer za večerom sokolsko telovadnico. Ob svoji tridesetletnici je Sevnica društvo z največjim odstotkom telovadečih v vsej župi in doživlja svoje najvišje odlikovanje: Nj. V. Kralj Peter II. kumuje sevnškemu sokolskemu praporu. Sevniško Sokolsko društvo se bo oddolžilo s podvojenim delom. Sledilo bo geslu, ki si ga je z zlatom vtkalo v svoj prapor :

»LE NAPREJ, BREZ MIRU ZA SOKOLSKIM PRAPOROM!«

V vojni in revoluciji je še celo potrebno ohraniti hladno, jasno glavo; samo s fantazijo in navdušenjem, čustvi in instiktivno se ne vojskuje in revolucijonira — gotovo se ne uspe samo s tem. — T. G. Masaryk (Svetovna revolucija).

Sestra Božena Sterniševa

Malo je bilo v naši župi tako otožnih dni, kakor oni dan, ko smo zvedele, da nam je v celjski bolnici umrla naša zvesta sestra Božena Sterniševa, podnačelnica Sokolskega društva Zidanimost. Nismo mogle verjeti, da ni več med nami naše sestre Bože, ki je komaj šele zapustila naraščajske vrste in vstopila v vrsto članic. Težko se nam je bilo sprijazniti z mislijo, da nam bo sestra Božena, oboževana vaditeljica dece in naraščaja, za večno iztrgana iz sokolskih vrst. Sestra Božena je bila vzor sokolske vaditeljice. Njeno ljubezen do sokolske ideje najzgovor-

nejše izpričuje dejstvo, da naša Božena ni zapustila dece niti tedaj, ko se je morala z bolano nogo naporno truditi v sokolsko telovadnico. O Boženi lahko po vsej pravici rečemo, da je vse svoje mlado življenje poklonila sokolski organizaciji. Na njo je bila navezana z ljubeznijo, ki ji najdemo le malo primerov. V srce pretresujoči so bili prizori, ko je draga pokojnica ležeča v agoniji v objemu smrti prepevala Pesem sokolskih legij. In takšna je legla Božena v prerani grob.

Sestra Božena je posečala župni vaditeljski tečaj, kjer smo jo takoj spoznale kot dragoceno vaditeljsko moč, na katero smo upravičeno polagale trdno upanje,

da nam bo mnogo, mnogo koristila. Uveljavila se je kot vaditeljica, ki je šele komaj dorasla za članico.

Sokolica Božena! Bile smo na župnem zletu v Celju, kjer smo izvršile svojo nalogo tako, da bi jo lahko bile vesele. Toda v naša srca je kanila nema bol, da nam ni usojeno, veseliti se skupno s Teboj uspehov našega dela. Iz naših src je izžareval žarek hvaležnosti za delo, ki si ga izvršila. Ne veš, kako smo Te pogrešale, ne veš, kako nam je bilo hudo. Ne živiš med nami, srce sokolsko, toda našemu naraščanju in deci ostaneš svetel vzor, kako je treba domovino ljubiti in za njo delati.

Spominjamo se na Tvojo zadnjo pot, za nas žalostno, kakor nikoli. Ob veličastni udeležbi Tvojih bratov in sester iz velike sokolske družine, ob nadvse ganljivem slovesu smo se zaobljubile, da bomo skušale v žrtvovanju za plemenito sokolsko delo postati Tebi enake.

Božena, počivaj sladko v domači zemlji, me Te ne bomo nikoli pozabile. Zdravo!

Nemci že od nekdanj teže na vzhod in jugovzhod; ne more se pričakovati, da bi se ta stoletna tradicija in taktika dala odstraniti z diktatom; zaradi tega moramo s tem nemškim pritiskom neprestano računati. — T. G. Masaryk (Svetovna revolucija).

ŽUPNE VESTI

Velikodušna poklonitev. Brat vladni svetnik Emiljan Lilek in sestra Ema Lilek sta v počaščenje spomina svojega pok. sina dr. iuris. Vladimira poklonila Sokolski župi v Celju din 5.000 — za podporo naraščaja. Velikodušnima darovalcema prisrčna zahvala!

Priznanje in odlikovanje. Trikratno kumstvo našega mladega kralja in staroste Nj. Vel. kralja Petra II. nam je Sokolom naše župe dragoceno priznanje za naše delo in naš trud, obenem pa tudi najvišje odlikovanje, ki ga more Sokolstvo sprejeti. Zato se radujemo vsi z bratskimi društvii, ki so v tem mesecu prejela nove prapore, na katerih se blesti uvezeno ime našega kraljevskega brata. Sokolsko društvo Hrastnik je razvilo novi prapor na binkoštno nedeljo, 5. t. m., naslednji dan je kraljev zastopnik kumoval naraščajskemu praporu v Krškem; v nedeljo 26. t. m. pa bodo Sevnčanii ob svoji tridesetletnici pod visokim kumstvom razvili svoj prapor. Z iskreno ljubeznijo in neomajno zvestobo bodo Sokoli pod novimi prapori nadaljevali svoje delo in borbo »s silo sokolsko vso za kralja, za narod, za mili dom!«

Sv. Pavel pri Preboldu. Živimo pod trojno devizo — Praga — Celje — Sv. Pavel — tri besede, ki so te dni vse češče v naših mislih in ki tvorijo glavno osišče vseh sej in sestankov. Številne oddelke smo poslali na župni zlet in se tako oddolžili matič našega dela. Pa tudi v Prago bodo pohiteli naši bratje in sestre. V nedeljo 26. junija bomo priredili naš domač nastop. Zelja prednjaškega zbora je bila, da nastopijo samo domači oddelki, a ti polnoštevilno. In tako bomo poskusili izvesti svojo zamisel prvič v zgodovini našega društva. Na korist telovadbe smo črtali ostalo režijo na najnujnejše, hočemo pa dati ves povdarek na telovadbo samo. Ta naš prvi, povsem »domač« nastop bo preizkušnja naše moči in zavesti. Nočem s tem omalovaževati onih malih društev, ki kljub najboljši volji tega ne bi zmogla in rad priznam, da ima naše društvo mnoge prednosti, ki mu omogočajo tolik razmah. Vendar pa povdarjam, da so uspehi mogoči povsod, kjer je le peščica delavoljnih ljudi. In ravno ta peščica niti pri nas ni preobilna. Ne število, temveč volja nas dviga, da ne klonemo in da celo napredujemo. In v tem so si uspehi najmanjšega in največjega društva enaki. Zato pozdravljeni vi vsi, ki v znamenju sokolske volje vztrajate na naši poti. Z našim domačim nastopom se nočemo postavljati izven naših vrst, hočemo le stati v vrsti prvih pri delu. Na svidenje! — Zdravo!

Glavna skupščina SKJ je bila 15. maja v Beogradu. Našo župo so zastopali starosta br. Smertnik, načelnik br. Grobelnik, načelnica s. Grudnova in prosvetar br. Pahor, ki so sodelovali tudi na plenarni seji savezne uprave odnosno na zborih načelnikov in načelnic ter na zboru prosvetarjev. — O poteku skupščine in zborov je poročal obširno naš sokolski (»Sokolski glasnik« in »Sokolska volja«) in dnevni tisk.

IZ ŽUPNEGA TO

NAVODILA ZA POTOVANJE V PRAGO!

Potovanje naraščaja v Prago. Naraščaj iz celjske župe odpotuje v Prago predvidoma 23. 6. t. l. Ura še ni določena. Prihod vsega naraščaja v Prago mora biti izvršen do 24. 6. do 12. ure. 25. 6. so skušnje. Nastop se vrši dvakrat, nato predaja velike oljnate slike našega starešine Nj. Vel. kralja Petra II., daru našega naraščaja češkemu, in poklonitev deputacije našega naraščaja na grobu nesmrtnega Masaryka 28. 6. tekme naraščaja, isti dan povorka. 26. I. nastop in 29. 6. II. nastop našega naraščaja pri prostih vajah.

Naraščaj ostane po svojem nastopu za časa glavnih zletnih dni gost češkega naraščaja brez vsakih posebnih izdatkov, mora pa imeti svojega vodnika. To velja za ves naraščaj, torej tudi za ženski.

Naraščaj mora brezhibno obvladati proste in redovne vaje, nadalje se morajo naraščajniki dobro naučiti narodna kola.

Naš naraščaj, ki potuje v Prago, mora znati sledeče pesmi:

- a) Našo državno himno,
- b) Češkoslovaško drž. himno,
- c) Hej Slovani,
- d) Sokolski pozdrav,
- e) Pesem sokolskih legij,
- f) Oj leti sivi sokole,
- g) Neka živi Jugoslavija.

Poleg tega naj znajo po 3 narodne pesmi svojega kraja. Priporoča se, da naraščaj, ki zna igrati na kakšen godben instrument, vzame instrumente s seboj v Prago in zna nanj svirati tudi narodna kola.

Pazite na to, da imate predpisano svečano in telovadno obleko. Telovadni znaki morajo biti prišiti tako na majci kakor na rokavu slavnostnega kroja. Dobijo se v župni pisarni po din 2.-- komad.

Na svojo prtljago mora vsak naraščajnik in naraščajnica pritrčiti napisni znak v velikosti 10x5 cm, kjer je treba čitljivo, po možnosti s strojem, napisati ime, priimek, društvo in župo.

Za župnega vodnika za moški naraščaj je določen br. Miloš Prelog, za ženski naraščaj s. Milka Lojkova, oba iz Celja.

Končno naj naši naraščajniki skrbijo, da s svojim brezhibernim ponašanjem ustvarijo nam in češkemu naraščaju najlepšo sliko dostojanstva in da povežejo s češkim naraščajem trajne prijateljske vezi bratsva in spoznavanja med seboj.

Srečno pot in veliko uspeha! Zdravo!

Članstvo odpotuje v Prago predvidoma 30. t. m.

Ura še ni določena. Telovadeče članstvo mora imeti na rokavu svečanega kroja prišit telovadni znak, ki se dobi v župni pisarni po din 2.— komad. Ponavljamo, da mora vsak udeleženec imeti slavnostni kroj. Za netelovadeče je dopustna tudi narodna noša. Med potjo bo pregled prtljage, ali so predpisi izvršeni.

Na kovčegih mora imeti vsak napisano tablico in sicer telovadeči modre barve v velikosti 10x5 cm. Na tablico je treba napisati čitljivo ime, priimek, društvo in župo. Najboljši je napis s pisalnim strojem.

Spored za telovadeče :

1. 7. nastanitev, 2. 7. pregled in vadba vaj, 3. 7. skušnje in prehrana na telovadišču, ker ostanemo ves dan tam, popoldne istega dne javni nastop.

Vsi nastopajoči prejmejo po nastopu srebrn spominski znak, ki ga bodo lahko nosili v gumbnici. To je samo za članstvo, ki bo nastopilo proste vaje. Nastopi se samo enkrat.

Vsa nadaljnja navodila glejte v sokolskih listih.

Menjava ali odpoved za Prago sedaj ni več dopustna.

Novi odznaki sokolskega strokovnega vodstva na Vse-sokolskem zletu v Pragi

Odznaki se nosijo samo na levem ramenu surke svečanega kroja. Nosijo jih samo načelništvo Saveza, žup in društev, njihovi namestniki in namestnice, članstvo strokovnega odbora Saveza in žup in članstvo društvenih prednjaških zborov.

Vsak nositelj teh odznakov je dolžan pokazati kontrolnim organom potrdilo, da ima res pravico do nošnje. Ta potrdila bo izdajalo načelništvo društev, žup in Saveza na trdem papirju, ki bo služil kot dokument. Tekst uverjenja se glasi :

Naročite pravočasno napisne trakove svojih edinic, ki jih nosite na civilni obleki na potovanju v Prago.

Slike župnega zleta je izdelal prav posrečeno foto Pelikan v Celju in tudi drugi fotoamaterji.

V garderobah se je našlo par čevljev za deco, 2 denarnici z malo vsoto denarja (od naraščaja ali dece), moder suknjič in 1 državna zastavica.

Najdene stvari so v župni pisarni.

Koledar društvenih prireditev

26. 6. Sevnica razvitje društvenega prapora, ki mu kumuje naš starosta Nj. Vel. kralj Peter II, in proslava 30-letnice obstoja.

Prijave za taborenje so podaljšane do 20. t. m. in to z ozirom na priprave za župni zlet. Šotori so že v delu in priprave končane. Sprejeto bo omejeno število tečajnikov.

IZ ŽUPNEGA PROSVETNEGA ODBORA

Na pragu počitnic smo! Predno se razkropimo v Prago, na morje, v hribe ali kamorkoli nas žene hrepenenje, preglejmo še enkrat ali nismo pustili kake stvari nedovršene. ŽPO želi prejeti do konca junija vse odgovore, ki mu jih bratje prosvetarji še dolgujejo. Med počitnicami namerava ŽPO urediti seznam predavateljev, seznam dramskih del v župi, seznam lutkovnih iger in sodelovanje pri jubilejni številki »Župnega vestnika«. Vse to bo mogel ŽPO izvršiti le v slučaju, da dobi odgovore vseh prosvetarjev pravočasno. Dramski tečaj bomo organizirali le, če prejmemo do konca junija dovolj povoljnih odgovorov na okrožnico.

V sami Nemčiji pride približno na tri milijone prebivalcev ena univerza; ena tehnika na šest milijonov. Pri nas imajo trije milijoni Nemcev tudi svojo univerzo in dve tehniki. — T. G. Masaryk (Svetovna revolucija).

PROSVETNO DELO NAŠIH DRUŠTEV V MAJU

Proslave: Celje-Matica: materinski dan. — Krško: češkoslovaški večer s predavanjem in predvajanjem čeških kulturnih filmov. — Štore: spominski večer br. dr. Ivanu Lahu.

Drama: Dol: Razvalina življenja. — Rajhenburg: Dolski župnik. — Sv. Peter v Sav. dolini: V kraljestvu palčkov (mladinska). — Štore: Kakor stari, tako mladi (ponovitev). — Šoštanj: Pehta (mladinska). — Trbovlje: Dr. — Vojnik: Bratje sv. Bernarda. — Zagorje ob Savi: Krog s kredo (gostovanje Sokola Trbovlje).

Film: Hrastnik: sokolski zvočni film »Oj, leti sivi sokole!«

Razno: Krško: Sprejem bolgarskih pevcev iz Plovdiva in njihov koncert je odlično aranžiral Sokol Krško.

SOKOLSKI TISK

Novo župno glasilo. Izšla je 1. številka »Gorenjskega Sokola«, vestnika sokolske župe Kranj. List izdaja župno načelnništvo, ki je uspelo s pomočjo društvenih načelnikov in načelnic zbrati 600 naročnikov, katero število pa hočejo izdajatelji zvišati na 1000. Novemu župnemu glasilu želimo mnogo uspeha.

»Sokolska zastava«. Prejeli smo prvo številko prvega letnika »Sokolske zastave«, glasila jugoslovenskega sokolskega društva v Buenos Airesu v Argentini. To novo, svojevrstno sokolsko glasilo, ki se nam je predstavilo pod geslom »Sokolsko delo ne pozna odmora«, je mesečnik, ki bo služil vzdrževanju vezi med domovinskim in prekomorskim Sokolstvom. »Sokolska zastava« bo plapolala preko vsega ameriškega kontinenta in bo širila bratsko ljubezen in sokolsko idejo med našimi izseljenci. Kako potrebna je bila ta akcija, dokazuje dosedanje razmerje našega domovinskega Sokolstva do bratov v izseljenstvu. V vsakoletnem sokolskem koledarju smo še zasledili nekaj podatkov v sokolskih edinicah v inozemstvu; naš periodični tisk pa nas ni nikdar informiral o delu teh edinic. V »Sokolski volji« je bil lani objavljen predlog, da bi pri našem Savezu ustanovili poseben odsek za izseljeniško Sokolstvo. Misel je bila izrečena. Sedaj pa imamo tu konkreten pojav »Sokolsko zastavo«, ki hoče na tem delu doprinesti svoj delež. Sestersko »Sokolsko zastavo« iskreno pozdravljamo in ji želimo uspehov!

Josef Procházka: Jihoslované v Italii. Bratom Čehom ni geslo »Zvestoba za zvestobo!« prazna fraza. To so že večkrat dokazali. Naše veselje je njihovo veselje, naša bolest je tudi njihova bolest. Tudi za naše odsekane veje se zanimajo in z njimi sočustvujejo. Spomnimo se le krvavega 6. septembra 1930, ko je tekla naša mlada kri, pa je moral jugoslovenski narod v nemi bolesti stisniti zobe in molčati! Takrat je za nas govoril češki narod. Govoril je kot pravi brat! V češkem tisku, zlasti v reviji »Slovansky přehled«, zasledimo pogosta poročila o naših manjšinah. Sedaj so Čehi dobili še obširno 164 strani broječo knjigo o naših rojakih v Italiji. V poglavjih »Jugoslovensko ozemlje v Italiji in njegovo prebivalstvo«, »Zgodovina in politično življenje Jugoslovenov v Italiji«, »Kulturno življenje Slovencev in Hrvatov v Julijski Krajini« ter »Gospodarske organizacije Jugoslovenov v Julijski Krajini« je podana izčrpna slika o žitju in bitju našega naroda ob Soči, na Krasu in v Istri. V odstavku »Kulturne organizacije Julijskih Jugoslovenov« so podani tudi izčrpní podatki o Sokolstvu, ki je bilo združeno v štirih župah: tržaški s 13 društvi in 1266 člani, goriški z 22 edinicami in 1006 člani, idrijski s 7 društvi in 387 pripadniki ter v istrski župi Vitežić, ki je v 8 društvih imela približno 300 članov. Vse štiri župe so imele tudi svoj lastni vestnik. Knjigo zaključuje poglavje »Sodelovanje Čehov z Jugosloveni v Julijski krajini«. Med besedilom je raztresenih 17 slik, na koncu pa je dodan zemljevid Julijske krajine z etnografskimi podatki.

Govor predsednika češkoslovaške republike dr. Edvarda Beneša nad krsto T. G. Masaryka je izdala v srbohrvaškem prevodu Češkoslovaška - jugoslovenska liga v Pragi, da se s tem zahvali našemu narodu za sožalje v težkih dneh češkoslovaškega naroda. Brošura velikega formata in tiskana v lepem tisku ima na prvi strani izvrsten portret velikega Prezidenta - Osvoboditelja, nato dve barvasti sliki žalne dekoracije in nagrobnega cvetja. V nagrobnem govoru prezidenta Beneša je sicer strnjen, a vendar izčrpno podan lik Masarykovega življenja in duhovnega obraza, kakor ga je mogel podati le njegov najzvestejši učenec, prijatelj in naslednik.

Nj. Vel. kralj Peter II. je poklonil bratskemu Sokolskemu društvu v Buenos Airesu prapor, kateremu bo tudi kumoval. Naši bratje v Argentini so srečni ob izredni pozornosti, ki jim je bila izkazana z najvišjega mesta. (»Sokolska zastava«.)

Številke, ki se jim divimo. Sokolsko društvo Praga VII ima 1435 članov in 628 članic, skupno 2063 člane. Z naraščanjem in de-co šteje približno 3500 pripadnikov. — Vaditeljski zbor šteje 80 vadiateljev in vadiateljic, ki vadijo 1746 pripadnikov. Moški zbor ima 40 pevcev, ženski 33 pevk, simfonijski orkester ima preko 80 čla-nov, godba na pihala pa 27. Društvo ima dva lutkovna odra, knjiž-nico s približno 7000 knjigami in izdaja svoje društveno glasilo v nakladi 2000 izvodov. — Številke, ki naj nam bodo v — vzpodbudo!

RAZNO

Trije prapori — trije simboli. Članstvo COS je prejelo na VIII. vsesokolskem zletu leta 1926. svoj prapor iz rok predsednika Osvo-boditelja Masaryka. Veliki brat je izrekel svojim borcem za svobodo priznanje.

Naraščaj COS je na IX. zletu leta 1932. dobil v dar prapor od jugoslovenskega naraščaja. Sinovi so potrdili geslo »Zvestoba za zvestobo!«, ki so ga njihovi očetje s svojo srčno krvjo podpisali na bojnih poljanah velike vojne.

Deca ČOS prejme na letošnjem X. zletu svoj prapor od češko-slovaških legionarjev. Češkoslovaška sokolska deca bo nadaljevala delo legionarjev, da obrani in očuva svobodno domovino, ki so jo le-gionarji priborili z dragocenimi žrtvami.

Samo delo in žrtve nas morejo rešiti! V Pragi so bili uvedeni že v začetku tega leta v vseh večjih lokalih računski listki, katerih čisti dobiček je namenjen sokolskim društvom v obmejnem pasu, da se jim tako omogoči obisk vsesokolskega zleta. — Neki znani praški kirurg je izročil starešini ČOS bratu dr. Bukovskemu 3000 Kč, da s tem omogoči češkimi naraščajnikom iz obmejnih, po Nemcih nase-ljenih krajih, udeležbo na vsesokolskem zletu. — Ob drugi volilni ne-delji, dne 29. maja je bila izvedena nabiralna akcija za narodno obrambo. Na voliščih so bile postavljene skrinjice, v katere so vo-lilci metali svoje prispevke. V kratkem so bile vse skrinjice polne in so morali prinesiti druge. Samo v Pragi je zbirka dosegla skoro milijon kron. — Socialni odsek ČOS je izdal tri vrste priznanc za socialno akcijo ob zletu. Vsa društva bodo poskrbela, da vsi pripad-niki podpišejo te priznanice. Člani bodo ob podpisu bele listine vpla-čali 1 Kč, naraščaj z modrimi listki vplača 0.50 Kč, deca dobi rdeče listke in vplača 0.20 Kč v sokolski socialni sklad.

Slepi Sokol — a vendar Sokol. To se je zgodilo na nekem prej-šnjih vsesokolskih zletov. Na telovadišče korakajo naraščajniki. Na tribunah vse nabito. Ljudje se vzpenjajo na prste, stegujejo vra-

tove, da bi bolje videli. Med njimi stoji človek in strmi pred se, ko da bi bil ob vsem tem veličastju mlade sile in zdravja povsem brezbrizen. Nato se zgane in vpraša soseda z nestrpnim glasom: »Ali krijejo?« Šele sedaj opazijo okoli stoječi, da je to slepec. Siromak! V vojni je izgubil vid. Nekoč je bil telovadec. Ni strpel doma; moral je na telovadišče, da vsaj sliši, ko ne more več videti.

»Ali krijejo? So dobro uravnani? Kaj sedaj delajo? Kako držijo korak? So li odročili?«

Tedaj okrene glavo, da bi uho dojelo, česar ne morejo oči videti. Pozorno poslušaj, nestrpno čaka. Načelnik daje znak s trobko. Naš slepi brat se srdi, ne more dočakati. Ploskanje ga prepriča da je vse v redu. Odahnil se je. Priročili so dobro!

O, Ti slepi brat! Vid so Ti vzeli, v Tvojih krilih pa je še sila, da letiš v jati sokolov soncu nasproti! (Po »Bratstvu«.)

Celjska posojilnica d. d.

v Celju

je najstarejši narodni denarni zavod v Celju

Vse hranilne vloge,
vložene pri

Celjski posojilnici d. d. v Celju

so varno naložene, se ugodno obrestujejo in se izplačujejo
točno v gotovini

Denar, naložen v domač denarni zavod, donaja koristi vsemu
domačemu narodnemu gospodarstvu

Nalagajte svoje prilhanke v

Celjski posojilnici d. d. v Celju Narodni dom

Centrala: Celje, Narodni dom Podružnici: Maribor, Šoštanj

FRANJO DOLŽAN, CELJE, ZA KRESIJO TELEFON ŠTEV. 245
kleparstvo, vodovodne inštalacije, strelovodne naprave
Se priporoča vsem bratom in bratskim edinicam v slučaju potrebe za c. naročila
Prevzemam vsa v zgoraj navedene stroke spadajoča
dela in popravila — Cene zmerne — Postrežba točna in solidna